

Mariboru, in katerega smo jim pripravljeni takoj vrniti, ako bi se jim kedaj začelo po njem tožiti. A Schauer ni imel sam vajeti nasprotnega nam gibanja v rokah. Podpirala sta ga še nek drugi privandranec Kohlberger in pa p. d. Prtlak ali kakor se sam piše: Anton Schautzer. Ta je pri volitvi zavoljo tega, ker mu Schauer ni odborniškega glasa dal, za en glas propal.

Proč s starim županom, proč s »farjem« in »dohtarjem« bil je bojni klic nam nasprotujoče stranke. Ker pa jim ni šlo po sreči, skrpali so pritožbo, nalovili nad 50 podpisov pri živih, a eden se je celo še mrtev podpisal. Pa glej ga spačka! Ker v postavnem roku ni bilo nobene pritožbe naprej, vršila se je volitev župana v določenem času. Na pozneje došlo pritožbo se županu sicer ni bilo treba več ozirati, vendar pa je ta poslal ves volilni akt višjim oblastim, da se prepričajo o pravičnem zapisovanju volilnih glasov. Poprej že pa sta bila prisiljena zapisnikarja tožiti Prtlaka zaradi javnega obrekovanja. Kratek izid te dolge pravde je deloma razviden iz »Izjave« Ant. Schautzer-ja na drugem mestu cenjenega »Slov. Gosp.«. Poleg tega plača Prtlak še 10 gld. kazni križanski šoli za učila in pa stroške, katere je g. dr. Pipuš podaril šoli v isti namen. Slava g. dr. Pipušu!

Ko bi gg. zapisnikarja kot tožitelja ne bila voljna, z lepa pogoditi se s Prtlakom, videl bi bil poslednji ves drugi, zanj osodepolni uspeh rovanja zoper zadnjo občinsko volitev pri Sv. Križu. Gosp. M. Elsniku pa, kateri že 22 leto nosi težko breme občinskih skrbi, želimo še mnogo lepih dni!

Ormož. Dne 18. t. m. so prišli maturantje iz varaždinske gimnazije v naš kraj, v slavni, žal nemški Ormož, ter si ogledali okolico do Velikenedelje. Bilo jih je 19 nadepolnih krepkih mladeničev, ki bodo v kratkih dneh prestopili gimnazijski prag ter odšli vsak po svojem nagnenju pripravljati se za svoj izvoljeni stan. V gostilni pri »Solncu« so obhajali svoj izlet. Povabili so tudi svoje čč. gg. profesorje, od katerih se jih je 7 vdeležilo izleta. Otroško ljubeznivo in z navdušeno zgovornostjo napivali so mladi gospodje drug za drugim pri banketu svojim učencem, ter se zahvaljevali za nauke, trud in potrpežljivost pri njihovi vzgoji. Še lepše pa so odmevali krasni govori veleč. gg. profesorjev, s katerimi so odzdravljali kakor pravi očetje svojim učencem in v njih naglaševali, naj ostanejo vedno značajni, zvesti Bogu, sv. kat. cerkvi in mili svoji domovini. Obljubili so jim, da jih hočejo po prestani maturi s

svojim profesorskim blagoslovom poslati med svet!

Čestitam slavni starodavni varaždinski gimnaziji, ki ima take katoliške narodne može kot profesorje, še bolj pa čestitam mladeži in njih starišem, ki lahko z mirno vestjo izročajo svoje sine v roke takim izvrstnim in vestnim možem! Slava čč. gg. profesorom, maturantom pa najboljšega uspeha pri zrelostnem izpitu! Na veselo svidenje zopet na slovenski zemlji! Štajarec.

Planina. Cenjeni gospod urednik! Morda ste že slišali kaj o občini Golobinjek! Ako ne, Vam hočem pa jaz nekoliko povedati: Občina Golobinjek je majhna občina pri Planini, pa ima veliko nasprotnikov. Nekdaj je bila res edinstvo v tej občini; ljudstvo je v občinski odbor prostovoljno volilo le tiste može, kateri so delovali za blagor občine in narod. A sedaj je v tej občini začel znani planinski Schescherko mir kaliti. Dne 9. t. m. na dan volitve v občinski odbor je stala cela gruča ljudi pred Schescherkovo prodajalnico. Schescherko jim je tako dolgo prigovarjal, da so mu obljubili voliti ptujca, ki je nasprotnik našega naroda in vere. Schescherku se je pridružil še tukajšnji oskrbnik, mogočni (?) Schwaller. Tudi on ni varčeval z jezikom. Po dolgotrajnem prigovarjanju odšla je omenjena gospoda se svojimi privrženci proti občini Golobinjek, akoravno ni imel nobeden v tej občini pravice voliti in ne voljen biti. G. Schwaller je na volišču strogo nadzoroval svoje delavce, ter si zapisoval zveste in nezveste mu volilce. Nezveste je po volitvi, kakor čujemo, spodil iz dela. G. Schescherko je sicer imel neko pooblastilo, toda bilo je neveljavno, zato mu ni bilo dovoljeno voliti.

Po vseh kotih so iskali volilce, še na Stratelna in Ocvirka niso pozabili. Pa vse skupaj jim ni nič pomagalo, propadli so in to najbrž za vselej. G. Schescherko in Schwaller sta bila po volitvi popolnoma pobita in poparjena. Njiju moč in upliv ne segata daleč. G. Schescherko je v svoji sveti jezi obljubil, da bo za spomin na svoj sijajen propad v Golobinjaku ustanovil »Schulverein«. Strašno!

Po dokončani volitvi so se Schescherkovi privrženci kar razskropili, kajti sram jih je bilo, da so se dali tako na led speljati. Vsem vrlim slovenskim volilcem, kateri so nemčursko stranko v Golobinjaku tako neustrašeno zavrnil, pa kličemo »živijo«.

Nova Štifta pri Gornjem gradu. Prav imajo tisti, ki trdijo, da naša društva naj ne skrbijo samo za zabavo, nego tudi

za pouk ljudstva. Tudi naše društvo se strinja popolnoma s tem mnenjem, a vendar se mu dne 14. t. m. to ni posrečilo. G. potovalni učitelj Jelovšek je bil pravočasno naprošen in je tudi obljubil omenjenega dne priti predavati tukajšem o živinoreji, a nepričakovane ovire so ga na ta dan zadržale in obljubil je gotovo priti na dan 1. junija popoldan ob treh v tukajšnjo šolo, kamor se najvljudneje vabijo priti takrat vsi domačini in tuje v prav obilnem številu. Navzlic omenjenemu zadržku se je obnesel vendar drugi del, namreč veselica, tukajšnjim razmeram primerno, v občno zadovoljnost obiskovalcev. Ob 7 uri otvori g. predsednik Ivan Kele veselico s pristranim pozdravom na navzočnike in trikratnim živio-klicem na našega presvetlega cesarja — mučenika, na kar se je zasvirala cesarska pesem. Na to se je vršil šalivi srečolov z mnogimi, vmes tudi prav originelnimi dobitki. Med prosto zabavo so nas očarali gg. pevci društva »Lire« iz Kamnika večkrat s prav divnim petjem; slišati je bilo tudi več prav navduševalnih pozdravov in napitnic. Pozno v noč smo se razšli z obljubami, da se pri enakih prilikah vidimo zopet tu ali tam, zdravi in veseli! Da se je pa veselica onbesla tako izborna, — vsled česar je tudi g. blagajničar zadovoljen — imamo največ zahvaliti gg. iz Kamnika in Gornjega grada. Pristrana jim bodi zahvala, ter na zopetno veselo svidenje!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Slovenski kardinal.) Sedaj se je že tudi uradno potrdilo, da je knez in nadškof goriški, dr. Jakob Missia, določen za visoko in častno mesto v katoliški cerkvi, za kardinala. Ponosna je vsled tega cela slovenska zemlja, ker je dr. Missia nje prvi sin, odbran za kardinalsko čast, ponosna je nanj goriška nadškofija, ker ima tako odličnega nadpastirja, ponosni pa smo nanj tudi mi slovenski Štajarci, kajti dr. Missia je naš rojak, dičen sin prostranih, žitorodnih murskih ravnin... Sedaj ko se mu vse z udanostjo in spoštovanjem klanja, izročamo mu tudi njegovi rojaki pristrane želje: Vsemogočni ga ohrani prav dolgo na vzvišenem mestu v blagor katoliške cerkve in proslavo slovenskega imena!

(Starinske izkopine.) Izkopavanje Mitras-tempelja na Spodnji Hajdinji pri Ptuj se nadaljuje. Našli so v zadnjem času štiri lepe marmorske kamene z zanimivimi po-

jeruzalemskih očetov frančiškanov naslov: Gvardijan sv. sionske gore.

Mislim, da ustrežem mnogim bravcem, ako se zdaj tu objavim govor solnograškega prelata gsp. Jurija Majerja v dvorani zadnje večerje:

Velečastiti udeleženci avstrijskega romanja v sveto deželo! Pozdravljam Vas zbrane v duhu ljubezni in pobožnosti! Ljubezen do teh svetih krajev in posebna pobožnost, katero gojimo do njih, nas je dovedla danes na goro Sion in to že koj prvi dan, ko se mudimo v svetem mestu Jeruzalemu, da obiščemo in počastimo ta presveti, znameniti in častitljivi kraj Sionske gore — dvorano zadnje večerje.

Tukaj je postavil Kristus Gospod skrivnost svoje ljubezni, ko je rekel svojim dvanajsterim apostolom: »Desiderio desideravi — močno sem hrepenel jesti z vami to velikončno jagnje, predno trpim.«

Jezus Kristus je imel zato srčno željo obhajati takrat Veliko noč, ker je bila njegova najsvetejša volja, volja njegovega ljubeznivega srca, da postavi pred svojim bridkim trpljenjem daritev sv. maše, ki je nekrvava vedna ponovitev njegove krvave daritve na križu. Z daritvijo svete maše je Jezus svetu zapustil svoje pravo telo in svojo kri, kot hrano našim dušam v najsvet. zakramentu.

Jezusove besede: »Desiderio desideravi,« katere je govoril dvanajsterim apostolom, so veljale vsemu človeštvu, za vse kraje in za vse čase!

O sveta dvorana! Tukaj je Kristus Gospod vzel kruh v svoje svete roke, ga posvetil in rekel nad njim: »Vzemite in jejte vsi od tega, zakaj to je moje telo, katero bo za vas dano.« Tukaj je vzel Kristus tudi kelih z vinom, ga posvetil in rekel nad njim: »Vzemite in pijte vsi iz njega, zakaj to je kelih moje krvi« — da govorim z besedami sv. katoliške cerkve — »nove in večne zaveze, skrivnost vere, katera (kri namreč) bo prelita za vas in za mnoge v odpuščanje grehov.« Tukaj je Jezus Kristus tudi apostolom slovesno naročil: »To delajte v moj spomin!«

O blaženi kraj, kjer je Kristus Gospod sam daroval prvo daritev sv. maše za vse čase do konca sveta; tukaj je delil On prvo sv. obhajilo. Smemo v resnici trditi: tukaj na tem svetem mestu je obhajal naš Zveličar in Odrešenik primicijo sv. katoliške cerkve.

Spomnimo se onih srečnih dni, ko smo podučeni o svetosti sv. maše in o milosti sv. obhajila, prvokrat z zavednostjo bili pri nekrvavi daritvi nove zaveze in prejeli najsvetejši zakrament oltarja. Kako verno, kako vneto in goreče smo sklepali takrat svoje

nedolžne ročice k molitvi! S kako hvaležnim srcem smo pobožno pristopili k mizi Gospodovi! Da, storimo danes trden sklep, odslej vedno z živo vero, s pobožnostjo in z dostojnim vedenjem se udeleževati presvete daritve, s čisto vestjo in s pripravljenim srcem pristopati k mizi Gospodovi, da bomo po volji Kristusovi v svoje dušno zveličanje deležni milosti najsvetejšega zakramenta.

Omenim naj v tej sveti dvorani še dva druga velevažna dogodka. Na dan vstajenja, že pod večer, prišel je Jezus pri zaklenjenih durih k svojim učencem. Sveti kraj, kjer se jim je prikazal, je bila ravno ta dvorana, kjer smo mi zbrani sedaj. Tukaj jih je večkrat pozdravil z milimi besedami: »Mir vam bodi! Kakor je mene Oče poslal, pošljem tudi jaz Vas.« Tu je navdihnil svoje učence rekoč: »Prejmite svetega Duha; katerim bote grehe odpustili, so jim odpuščeni; katerim jih zadržali, so jim zadržani.« Te besede vstalega Zveličarja moramo po nauku svete cerkve umevati o oblasti v zakramentu svete pokore grehe odpuščati ali zadržavati.

Smem se pa pri tem sklicevati na evangelij, ki se bere vsako leto 18. nedeljo po Binkostih. Kakor nam pripoveduje ta evangelij, je Jezus v mestu Kafarnaum ozdravil mrtvoudnega z besedami: »Zaupaj moj sin, odpuščeni so ti tvoji grehi!« Ko pa so pis-

Jankovič. Začetkoma junija pa pride v Konjice slovenski notar, g. Martin Kocbek. Konjski nemškorski z žalostjo in obupom gledajo, kako vedno in vedno raste število konjskih Slovencev.

(Loka pri Zidanem mostu.) [Dne 13. t. m. se je vršila volitev župana in občinskih svetovalcev. Županom je izvoljen mož, ki je Slovenec od pete do glave in odločen katoličan, g. Jože Kajtna. Svetovalci po so: Juvančič Alojz, Jakša Ivan, Kokotec Franc, Roštohar Janez, Kajtna Anton, Kropaj Blaž. Ta odbor nam jamči, da se v naši občini ne bo delalo več samo v prid zidanmostnih gospodov, ampak v blagor slovenske občine in slovenskih kmetov.

(Iz Rajhenburga.) V nedeljo dne 7. t. m. je imela rajhenburska požarna bramba na vrtu gostilne g. Švajgerja veselico, pri kateri je svirala godba iz Podčetrčka. Navzočih je bilo tudi mnogo nemčurjev iz raznih krajev, ki so se pozdravljali s svojim »heil«. Ko pa je na poziv nekega domoljuba godba zasvirala »venec slov. narodnih pesmi«, pobrali so Nemci svoja kopita, ter jo popihali na vse strani. Prav tako! Saj smo bili brez njih tudi židane volje.

(Sv. Magdalena v Mariboru.) Vsem dobrotnikom in dobrotnicam naše loterije naznanjam, da sem moral srečkanje preložiti, ker so razni stroški sila veliki in ker še imam mnogo nerazpečanih srečk. Nakupil sem že mnogo dragocenih dobikov, kakor je naznanjeno na srečkah. Prosim prav lepo in prisrčno, da bi vsi, ki sem jim poslal srečke, jih plačali in jih še naročili ali priporočili. Pomagajte nam! Ne boste pogrešali, kar storite za Boga. Bog Vam bo plačnik. Srečkanje bo gotovo 31. avgusta t. l. Tom. Rožanc, č. kan. in dekan.

Iz drugih krajev.

(Slovenski konzul.) Avstrijski konzul v Jassy g. A. Pogačar, rodom Kranjec, je premeščen v Kajro.

(Koroške novice.) Dne 18. maja se je vršil občni zbor katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem v Sandwirtovem hotelu ob mnogobrojni udeležbi na prav sijajen način. Z navdušenjem in enoglasno so se sprejela poročila odbora in gg. poslancev Lamb. Einspielerja in Grafenauerja. — Akademija jugoslovanskih vseučiliščnikov v Pragi je priredila koncem mes. aprila veselico, koje čisti dobiček je bil namenjen koroškim slovenskim šolam. Češka požrtvovalnost je položila narodu na altar 1200 kron. Posnemajmo Čehe! — Binkoštni ponedeljek podelili so mil. krški knez in škof 22 gospodom celovskim bogoslovcem nižje redove. — Božjo službo na sv. Višarjah bodo letos opravljali č. gg. M. Schmidt, prov. v St. Juriju na Vinogradih, Jož. Svatou, prov. v Ukvah, in o. Dijonizij Spitzer, frančiskan iz Beljaka.

(Nadvojvodi Albrehtu) so odkrili na Dunaju na binkoštni ponedeljek krasen spomenik. Slavnosti so se udeležili malone vsi člani cesarske rodovine. Ljudstvo je posebno prisrčno pozdravljalo vdovo-česaričino Štefanijo in njeno hčerko.

(Dr. Josip pl. Wasser †.) V Gradcu je dne 12. maja t. l. zjutraj po daljšem bolehanju umrl vpokojeni predsednik deželnega nadsodišča dr. Josip vitez Wasser v starosti 89 let. Rojen je bil 1811 v Ptujju ter se je posvetil sodnijski stroki. Od leta 1868 do 1870 je bil sekcijski načelnik v pravosodnem ministerstvu, 1874 l. pa je bil imenovan za predsednika deželnega nadsodišča v Gradcu. Slovenci za njim ne moremo žalovati, kajti pristevati ga moramo mej najhujše nasprotnike našega naroda. Svoje sovraštvo je pokazal posebno v bojih za jezikovno ravnopravnost.

(Znamenit Bolgar.) Bolgarski politik Dragan Cankov je umrl dne 5. maja t. l. v Sofiji. Cankov je igral važno ulogo v mlajši zgodovini bolgarskega naroda. Ko še je Bolgarija vzdihovala pod turskim jarmom,

iskal je potov, po katerih bi jo oslobodil. Ker je pričakoval pomoči od Avstrije, postal je celo katoličan. Pozneje je Rusija oprostila bratski bolgarski narod izpod turškega jarma, in Cankov je zopet prestopil v pravoslavno cerkev. Ko so Bolgari zapodili Aleksandra Batenberžana iz dežele, bil je Cankov duša temu gibanju. Vsled tega je bil izgnan iz Bolgarije ter se še le zadnja leta povrnil zopet v domovino. Prej je bil vodja liberalne stranke, a odslej ni igral več nobene uloge v stranki. Bil je nemirnega duha in nestalnega značaja.

Društvene zadeve.

(Za šolo na Muti) so vposlali našemu uredništvu č. gg. Alojzij Cilenšek, župnik v Stopercah 1 K, Karol Preskar, kapelan v Majšbergu 2 K, Franc Višnar, kapelan na Slatini 1 K, Janko Šanda, kapelan v Makolah 1 K. Za Ciril-Metodovo družbo je vposlal upravištvu Jožef Gomzi 1 gld. 40 kr., koje so darovali veseli gostje na Gibini. Živeli posnemovalci.

(Posojilnica na Frankolovem) za občine Frankolovo, Višnjaves, Novacerkev, Stranice in Bezovico je vknjižena in začne 15. maja posloovati. Posojevala bode le na osobni kredit in sicer proti 5½% obrestovanju. Uradni dan bode vsak ponedeljek, ako je ta dan praznik, pa naslednji dan potem.

(Gasilno društvo v Cezanjevih) priredi v nedeljo dne 28. t. m. v gostilni g. Slaviča na Kamensčaku tombolo. Začetek ob 4. uri popoldne. Uljudno vabi odbor.

(V Konjicah) bode kvaterno nedeljo dne 28. majnika t. l. ob 3. uri popoldne zborovalo tamošnje kat. pol. društvo. Občepriljubljeni potovalni učitelj, g. M. Jelovšek, bode govoril o umnem gospodarstvu. Konečno ima še katol. podporno delavsko društvo svoj zbor. Prijatelji teh društev se vabijo k temu shodu.

(Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) so poslali: Č. g. Matija Eferl, kapelan pri Sv. Rupertu na Laškem, za mutsko šolo 1 gld. — Slavna Posojilnica v Pišecih 5 gld. — G. Josip Ivančič v Ljutomeru je nabral za mutsko šolo 5 gld., in sicer so darovali po kroni gg.: Fran Brglez, Roman Fekonja, Jos. Ivančič, Janko Karba, dr. A. Mihalič, Fran Schneider, Fran Sršen, Karol Skočir in Josip Weixl. — G. veletržec Vaso Petričič v Ljubljani od prodanega Ciril-Metodovega mila 32 gld. 23 kr. — Ženska podružnica v Mariboru po gospe Anki Majcen 102 gld. 21 kr. — Po gospe A. Urbanek v Pragi 600 gld. kot skupiček akademije, prirejene od sl. društva »Šumadije« v korist koroškim šolam. — Iskrena zahvala vsem darovalcem, zlasti požrtvovalnim Čehom.

(Vozna dirka na Cvenu pri Ljutomeru.) Dirkalsko društvo Ljutomersko priredilo je letošnjo pomladansko vozno dirko na evenskem dirkališču na binkoštno nedeljo. Udeležilo se je to pot posebno veliko gledalcev in vozačev. Pokazalo se je, da avtomobil in bicikel našim konjerecem še vedno nista vzela veselja do konjereje. Čili in lepi konji se bodo vedno lahko prodajali. In da imamo tacega blaga v obilji, videli smo pri tej tekmovalni vožnji. Pri celi dirki je vladal najboljši red. Oglasilo se je 24 voznikov. Izmed teh je dobilo darila 12 voznikov s sledečim vspehom: I. dirka za prvence, 2000 m. 1. Alojz Razlag iz Sitarovec, kobila Ovina, 4 min. 25 sek. 150 K., 2. Matija Kranjc iz Radislavec, kobila Fangi, 4 minute 26 sek. 100 K., 3. Franc Novak iz Račjega, žrebec Conversano, 4 min. 28 sek. 70 K., 4. Josip Lebar iz Vučje vasi, kobila Fuksa 4 m. 55 s. 50 K., 5. Alojz Zagaj iz Krapja, kobila Luca, 4 min. 59 sek. dirkalno vprego, 6. Josip Vavpotič iz Lokavec, kobila Lina, 5 minut 20 K. — II. Plemenska dirka, 2000 metrov. I. Martin Babič iz Krapja, kobila Davca, 4 m. 11 s. 160 K., II. Matija Kranjc iz Radislavec, kobila Fangi, 4 m. 15 s. 100 K., III. Alojz Razlag iz Sitarovec, kobila Ovina, 4 m. 19 s. 80 K., IV. Anton Bežan iz Šalence, kobila Dragica, 4 m. 25 s. 60 K., V. Franc

Novak iz Račjega, žrebec Conversano, 4 m. 26 s. 40 K., VI. Alojz Razlag iz Sitarovec, žrebec Pagat 4 m. 30 s. 30 K. Znamenitost te dirke je 9letna kobila Dragica, ki je to pot dobila doklade 165 m. in je torej dirjala 2165 m. Lastnik te kobile je v 6 letih dobil na dirkališčih na Cvenu, v Mariboru, Gradcu in Žalcu nad 3600 gld. daril in sicer 27krat prvo darilo.

Deželni zbor.

Gradec, 19. maja.

Vinarstvo — Vuzenica in Slatina — učiteljske plače.

V podporo vinogradnikom se je za leto 1899 določila svota s 50.000 gld. za brezobrestna posojila v prenovitev vinogradov, pokončanih po trtni usi. Ker bo država tudi prispevala z enakim zneskom, se bo letos v ta namen razdelilo 100.000 gld. K tej točki so govorili poslanci Žičkar, dr. Jurtela in Moscon. Prvi je pozdravil ta predlog s toliko večjo zadovoljnostjo, ker je deželni zbor pretečeno leto ta njegov predlog, naj dovoli dežela za brezobrestna posojila 50.000 gld., odklonil. O tej zadevi bo »Slov. Gospodar« še obširnejše poročal. Pešici »nemških Vuzeničarjev in Slatinčanov«, naj se trg Vuzenice loči od zdajšnje občine in vstanovi kot lastna občina in naj se za slatinske toplice tudi napravi nova občina, v kateri bojo mogli po svoje zapovedovati tamošnji Nemci, je deželni zbor vstregel. Tudi konservativni Nemci so glasovali za ločitev. Proti ločitvi Vuzeniškega trga sta se ustavljala poslanca Vošnjak in dr. Rozina, proti ločitvi slatinskih toplic od zdajšnje občine pa Žičkar, dr. Jurtela in dr. Dečko. V torek 16. maja ste bili dve seji, prva je trajala od 10—1½3, večerna od 6 do 11 ure po noči. V teh dveh sejah se je razpravljalo o učiteljskih plačah. V imenu Slovencev sta govorila prof. Robič in dr. Sernec. Zboljšanje bo za učitelje v graškem mestu in po tistih krajih, ki se bojo uvrstili zavoljo dragine v boljše plačilne vrste, precej znatno. Začetniki bojo pa v III. plačilnem razredu na slabšem, kakor so zdaj; v poznejših letih se njim plača pač tudi izboljša. To zboljšanje bo prizadajalo l. 1899 okoli 300.000 gld. novih stroškov; ker bo pa še le l. 1904 končano, bodo takrat znašali vsi novi stroški blizu pol milijona gld. Pokrili se bojo pa ti novi stroški večinoma z novim davkom na žganje. Država je namreč dovolila, da se sme deželna doklada na žganje zvikišati od 6% na 15%. To zvikišanje bo neslo okoli 240.000 gld. novih dohodkov. Doklada na zemljiški davek se bo zvikišala samo za en odstotek. Do zdaj je znašala deželna doklada 39% — zvikišala se bo torej na 40%. Katoliški nemški poslanci so predlagali, naj se vpelje zopet šolnina, od ktere pa se naj oprostijo ubožni stariši. Ta predlog se je pa zavrgel. Rokitansky je vladil očital, zakaj vlada ne plačuje šolskih stroškov. Cesarski namestnik je pa dobro okrcal tega rogovileža rekoč: Štajerska dežela spada k tistim avstrijskim kronovinam, ki so aktivne, to je: ki državi več plačajo, kakor pa od države dobivajo. Nekatere dežele, kakor Galicija in Dalmacija, so pa pasivne dežele, t. j. te dobivajo več od države, kakor njej odrajtajo. Ako bi šolske stroške prevzela za vse dežele država, bi morali Štajerci plačevati zraven svojih štajerskih sol tudi še šole v Galiciji in Dalmaciji. Kdor toraj zahteva: država naj prevzame ta šolska plačila, zahteva: »Vi Štajerci, plačujte več davke«. Ali je to pametno? Tu je Rokitansky umolknil. Ta človek zlobudra o vseh stvareh, ne pomisli pa prav nič, kakšne nasledke bi imeli njegovi predlogi, če bi se sprejeli. Res neverjetno je to, da se morejo nahajati taki zaslepljenci, ki še niso spoznali njegovih puhlic. Cesarski namestnik je pri tej priliki izjavil, da bi on bil za zboljšanje učiteljskih plač po personalnem sistemu, t. j. da ima vsak učitelj enako plačo, naj že podučuje v mestu ali na kmetih. Toda izrazil

svoje veselje na tem, da se znatno izboljša plača učiteljem po našem krajevnem sistemu, t. j. da so šole razvrščene z ozirom na draginjo v tri plačilne razrede. Bog daj, da obrodí naša šola res dobrega sadu za naše katoliško slovensko ljudstvo!

Gospodarske stvari.

Krvava ušica ali krvavka.

Krvavo ušico je prištevati najhujšim kvarljivcem sadnega drevja. Skoraj gotovo je, da je iz Amerike doma in da se je od tod priklatala v Evropo. Pred 30 leti so uže opazovali, da dela ta mrčes po drevju veliko škodo; dandanes pa se je ta nesreča razširila skoraj po vseh krajih, kjer se bavijo s sadjerejstvom. Oprezno nam je toraj ravnati, da se zabrani kolikor mogoče nadaljno okuževanje naših sadunosnikov s to nevšečno golaznijo.

Ime »krvava ušica ali krvavka« je dobil mrčes zategadelj, ker dá od sebe kapljico krvavega soka, če se zmečka. Vsaka ušica je obrasla z dolgo belo volno, sedijo pa po vejah in deblih v ogromnem številu skupaj, tako da nastanejo po drevju bele maroge in pege, ki se od daleč tako vidijo, kakor bi bilo drevje plesnivo. Kdor opazuje omenjeno prikazen na svojih drevesih, sme popolnoma prepričan biti, da se je naselila po njegovem drevju krvavka. Navadno zajeda krvava ušica le jablane, redkokedaj hruške. Rada se naseli tudi na stara debela in veje, posebno pa v kake razpoke ali rane ter tako zabrani, da ne zarastejo. Napadajo pa tudi očesa zelo sočnih mladik, zgornje korenine kakor v obče vse iste dele po lesu, kjer lahko zabadajo svoje sesalce v nežno lubje in belino.

Čujmo zdaj, kako se razvija krvava ušica: Najprej se prikažejo spomladi neoplojene, 1½ mm dolge, nekrilate ušice, temno-rumene ali zamazanorudečkaste barve, ki so z belo volno pokrite. Izlegle so se iz takozvanih zimskih jajec, katera so v jeseni krilate samice odložile v dno debela in okoli korenine. Ko so po večkratni levitvi dorasle, začnejo pridno rajati vsaka po 30—40 živih ušic, ki za nekaj časa istotako delajo. Vsega skupaj se nakoti do jeseni 7—8 rodov tako, da se število teh ušic neizmerno pomnoži. Škodljivi nasledki se kmalu pokažejo. V dolgih vrstah in kupčkih sedijo ušice po debli in po vejah, zabadajo sesalce skozi lub v belino ter srkajo za drevo tako pomenljivi hranilni sok. Na gladki koži izpahnejo se otekline grahove velikosti, ki začnejo razpo-

kati. Drevo hoče, kakor vse svoje rane tudi te zaceliti in nakupiči se zaradi tega okoli nastalih krast novo mehko staničje, kamor se pa takoj zopet naselijo ušice. Nove nabrekline nastajajo in drevo je videti, kakor bi bilo rakovo. Tako boleha in hira nekaj časa, a ker izgublja dan na dan najboljše sokove, mora naposled poginiti, če mu ni za časa prišla pomoč.

Meseca avgusta počenski nastajajo razun omenjenih najbolj škodljivih nekrilatih ušic takozvane nimfe, ki se od navadnih odlikujejo po tem, da so daljše rasti in da imajo krnaste izrastke namesto kril.

Ko so nimfe po večkratni levitvi dorasle dobijo krila in potem odlete, da svoj rod drugje dalje množe.

Iz jajec, katera polagajo krilate ušice po vejah in deblih, se izvale dvojni mladitci in sicer nekoliko večji temno rumeni in manjši zamazano zeleni. To so spolne ušice in sicer samci in samice. Večje samice odlagajo po jedno jajčece za staro kožo, za mah, v razpoke, v globoke rane po vejah, na dno debela in okoli korenine. Po zimskih jajcih se rod drugo leto plodi dalje; stare ušice navadno po zimi poginejo.

Znano nam je torej, kam polagajo samice v jeseni zimska jajca in to nam mnogo pomaga k uspešnemu zatiranju krvavih ušic. Kdor hoče s pridom zabranjevati razširjevanje tega tako škodljivega mrčesa, naj se ravna po pravilih, katera mu tu podajamo:

1. Zatiraj vlego zimskih jajec in sicer tako: Vsako leto odpravljaj staro raskavo kožo, mahovje in lišaje z drevesno strguljo, odpadke pa poberi in vrzi na ogenj. Vsa mesta na deblih in vejah, kjer so lanskega leta drevo zajedavale ušice, izreži in poškopri z raztopino, ki se dobi, ako skuhaš ¼ kg mazavega mila (žajfe) v 3 l vode tako dolgo, da se milo popolnoma raztopi. Nato prideni še 100 l vode in v to tekočino vsuj ¼ kg pravega dalmatinskega praška, ki se rabi navadno le zoper bolhe in stenice, zmes pa dobro pomešaj. Jeden liter take raztopine pride na 10 kr. Taka raztopina gotovo pomaga, listom in mladikam pa prav nič ne škodnje. Predno brizgaš in mažeš z omenjeno raztopino, moraš tekočino v sodu prej dobro zmešati, ker se prašek vseda na dno. Druga draga mazila in tinkture, ki se priporočajo proti krvavi uši, so v učinkih mnogo slabejši, ni jih treba torej kupovati.

Listnica uredništva. G. F. S. Res je, da mora v zadnjem sestavku „Jeruzalemsko romanje“ stati „podobami“, namesto „hudobami“, Golgata je „na desni strani“ namesto „na levi strani“ „po prihodnjem preslavljanju“ namesto „prestavljanju“. Pri duhovniških vestih naj se čita „na otoku Mala Lušina“.

„Unio Catholica!“ V sredo 17. maja, se je vršil pod predsedstvom prelata Leopolda Stöger občni zbor zavarovalne družbe „Unio Catholica“. Po poročilu barona Kalbermatsen je preteklo z 28. februarjem t. l. deset let, odkar je omenjena družba potrjena po ministru grofu Taaffe. V pretečenem letu so se družniki pomnožili za 5576 oseb, ter sestoji valed tega društvo iz 34.913 družnikov, ki so zavarovani za 56.582.663 gld. Letnih in drugih dohodkov je 161.053 gld. 60 kr., od tega se je izplačalo družnikom odškodnine in potnine valed cenitev povzročenih škod 81.689 gld. Upravnina znaša po odbitku upravnih dobitkov 34.742 gld. Prebitek je bil letos po odbitem visokem dotiranju rezerv okoli 20.000 gld. nižji, nego lani in znaša 1467 gl. 55 kr. Po izvestju podrobnega poročila je občni zbor nova, v teku lanskega leta soizbrana ravnateljska uda, grofa Janeza Ziche in dr. Schultschik potrdil in jima podelil absolutorij.

Loterijne številke.

Trst, 20. majnika 1899: 49, 28, 53, 4, 70
Line, „ „ „ 48, 7, 73, 85, 2

Izjava!

Jaz Anton Žavcar sem trdil, da sta zapisnikarja pri zadnjih občinskih volitvah pri Sv. Križu pri Mariboru krivo pisala zapisnike. Jaz nisem imel namena, na ta način obdolžiti gg. zapisnikarjev kakega nepoštenega dejanja ali ju žaliti, in sem se prepričal, da sta tudi zapisnika čisto pravilno pisana.

Anton Žavcar.

Krščansko dobro delo, zraven pa še sreča!

Iščejo se v vsaki fari zanesljive osebe, možki ali ženske, trgovci in drugi, ki bi hoteli za dobro plačilo prodajati srečke (lose) za zidanje nove farne cerkve pri Sv. Magdaleni v Mariboru. Kdor bi hotel razpečavati srečke, naj naznani farnemu uradu sv. Magdalene v Mariboru svojo addresso in koliko sreček želi. Več se mu bo potem pisмено naznanilo. (Srečke so po eni kroni. Dobitki so 1 par težkih volov, dve molzni kravi, 10 polovnjakov dobre starine itd. Srečkanje bo šele 31. avgusta t. l.; izsrečkane številke in dobitki se bodo hitro po izsrečkanju objavili v „Slov. Gosp.“)

Fulard-svila 65 kr.

do 3 gold. 35 kr. meter — japonska, kitajska itd. v najnovejših obzračih in barvah, kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 45 kr. do 14 gld. 65 kr. v najbolj novošegnih tkaninah, barvah in obzračih. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorci obratno.

G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante.

Dobra, varčna kuhinja.

Maggi-jevo juhino sladilo je edino, ki more v trenutku močno napraviti vsako juho in vsako slabotno pomako; — le nekaj kapljic zadostuje. Dobiva se v originalnih steklenicah od 50 vinarjev naprej v vsaki delikatesni, kolonijalni in specarijski prodajalnici in drogerijah. Originalne steklenice se zopet po ceni napolnijo z Maggi-jevim juhinim sladilom.

Najlepši dar za sv. birmo

je in ostane, od visokoč. škofijstva potrjeni

1-3

molitvenik!

Velika zaloga od škofijstva potrjenih, v krasno izdelane platnice vezanih molitvenikov kateri se dobivajo po jako nizkih cenah v

Wiljem Blanke-jevi trgovini s knjigami in papirjem; prodaja pisalnega orodja, šolskih knjig, podob vsake vrste, vizitni papir. Maribor, Grajski trg št. 7.

Priporočam svoje doma izdelane, 4½ kilo težke, bakrene

vakuum

peronospora - brizgalnice,

komad 11 gld. 3000 komadov že v rabi.

Bakrene plošče, cevi, izdelani kotli za žganje in pranje vedno v zalogi.

A. Fiebiger,

kotlar koroške ulice 6, v MARIBORU.

dobami in napisi. Tudi na nekaj rimljanskih denarjev in svetilk so naleteli. Kakor se sedaj da spoznati, je bil tempel štirikoten, v sredini razdeljen po dveh nizkih zidovih, kjer je stalo tudi 10 marmorskih kamenov, kojih 6 je v ptujskem muzeju, štirje pa so še na licu mesta. Izkopuje se še vedno dalje. V bližini templja se nahaja še mnogo starinskih in močnih zidov.

(Laški trg.) Dopolnilne volitve okrajnega zastopa dne 13. t. m. so se izvršile za Slovence neugodno. Dr. Mravleg je izvoljen načelnikom, nadučitelj Karl Valentinitsch namestnikom, kot odborniki Robert Draseh in Adolf Weber.

(Slovenska zaspanost.) Slabo vozi občinski voz na Veterniku. Uradovalo se je prej nemški in se tudi sedaj uraduje, zakaj ne preneha že kmalu zaspanost občinskega staršinstva?

(Iz kozjanskega okraja.) Odkar je okrajni zastop v slovenskih rokah, se je pri nas marsikaj predrugačilo, kar ni po volji našim nasprotnikom. Tako so se odstranile vse table ob cestah z nemškimi napisi in se nadomestile samo s slovenskimi. Edino slovenščina je na pravem mestu pri nas. Tukaj vozijo večinoma slovenski vozniki, le redkokdaj se popelje mimo tudi kak nemški furman. Hudim našim nasprotnikom seveda niso po volji. A kaj si hočejo ubogi nemškorki, ko nimajo več nobene moči. Voljno morajo prenašati to gorje. Uresničuje se geslo kozjanskih Slovencev: Slovan gre na dan!

(Oče reši svojo hčerko.) Iz Št. Jurija pri Loki nam pišejo, da se je v soboto 12. t. m. vstavil tamkaj na Savi splav lesa. Drugi dan, v nedeljo, je prišlo mnogo otrok na splav se igrati. Deklici A. V. se spodrsne pri igri v Savo. Ko starejša sestra opazi nesrečo, steče hitro domov po očeta. A ko oče pride k splavu, je že voda odnesla otroka. Zato hiti za njim po obrežju Save. V daljavi kakih 300 m zagleda otroka po hrbtu plavati. Brzo skoči v Savo ter plava za otrokom ter ga reši iz vode. Otrok je bil na pol mrtev in le izredni pripomočki so mu vrnil zopet mlado življenje.

(Novi kopališčni ravnatelj) na Sladini g. Viktor Trotter se trudi, kakor slišimo, izboljšati delavcem pičlo plačo. G. Trotter je rodom Tirolec in dober katoličan.

(Iz Sičena) smo dobili to-le poročilo: Dne 11. sušca smo imeli občinske volitve. O tem je že nekdo na široko razpravljali v »Slov. Gosp.« št. 19 ter hvalil našega starega predstojnika, kako je 15 let mirno služboval v naši občini. In to je tudi res! Ni se zmenil

za nas uboge kmete, nobene ceste ni dal popraviti, tako da smo morali zdaj, ko je on služboval, lepo prositi A. Ž., da je dovolil po njegovem pašniku voziti. Potem se je hvalil, da je vrl Slovenec, kar pa zanikujemo. Tudi to ni res. Služboval je 15 let in v celih 15 letih ni izdal ni enega živinskega potnega lista, slovensko napisanega. Tudi ni prosil za slovenski pečat. Svojega imena ni drugače podpisal nego g. Franc Wella, Gemeindeforsteher. To je res vrl Slovenec! Naš novi predstojnik pa naj dela za našo gospodarsko korist in za našo narodno čast!

(Iz Brega pri Loki) nam pišejo, da so 18. maja našli v Savi truplo, še ne prestaro, lepooblečeno žensko, katero so spoznali kot vdovo J. Stibernik, ki je meseca marcija skočila pri Celju v Savinjo. Truplo so pripeljali v loško mrtvašnico.

(Iz Radeč pri Zid. mostu.) Rdeči petelin se je priplazil 9. maja zvečer ob 11. uri na umetno urejeni mlin posestnika in bivšega župana Viljema Brunšmita. Gasilno društvo je bilo naglo pri rokah, da se ni mogel ogenj razširiti. Škode pravijo je okoli 10.000 gld., zavarovano je bilo le na 8000 gld. Ogenj je povzročilo vnetje osi, ki so bile premalo mazane.

(V Petrovčah v Savinjski) dolini je dne 23. maja t. l. pri občinskih volitvah zopet sijajno zmagala narodna stranka, nasprotniki si še na volišče niso upali. Vse za vero, dom, cesarja! Živel volilci!

(V dobi plavice.) Iz Celja nam pišejo: Sezona za nošnje plavice se je v našem mestu že pričela. Otvoril jo je onidan Viljem Oechs, ko je zapazil prvi šopek plavice na trgu. Kupil si ga je, pripel na svoje hrabre prsi ter ponosno korakal po mestu gori in doli na desno in levo, tako da so hitro vsi Celjani o tem zvedeli; in zdaj nosi že staro in mlado, veliko in malo — sploh vse kar pod Oechsovo gardo spada, ta plevel na prsih. Vsled tega se je nadjati, da bo žito letos precej čisto prišlo na trg.

(V Čadramu) bo 30. majnika zjutraj po šmarnicah g. potovalni učitelj in živinozdravnik M. Jelovšek podučeval o umnem mlekarstvu in sirarstvu in pričakuje mnogo poslušavcev.

(Naši somišljeniki) se opozarjajo, da gredo kar v najobilnejšem številu v Ljubljano na vseslovenski delavski shod dne 27. in 28. maja. Kdor pa ne more iti, naj pošlje telegram ali pismo, da bo tem slovesnejša manifestacija kršč.-soc. gibanja na Slovenskem.

(Na Muti) so na binkošten ponedelek mokrači grdo pogoreli. Sklicali so shod, da

bi delavce in kmete vodili za nos in da bi od njih nekaj krajcarjev spravili židom v žep. Pa se jim ni posrečilo. Krščanski delavci in kmetje so tudi prišli k zborovanju in so pokazali svojo odločnost. Volili so svojega predsednika in ko mokrači tega niso mogli drugače vbrantiti so vpili, zmerjali in suvali. Vladni zastopnik razpusti shod. Mokrači niso mogli prodajati svoje modrosti, in so jo morali sramotno popihati. Zato krščanski delavci le tako neustrašeno naprej!

(Iz šole.) Gospa Kristina Adamič, roj. Hen, je imenovana za učiteljico ročnih del pri Št. Jerneju nad Muto. Gdč. Otilija Feigel, učiteljica v Zrečah, je skušnje usposobljenosti prestala z odliko v Gorici, kjer je bila obiskovala učiteljske. Istotam je naredila izpit gdč. Ana Boštjančič, učiteljica v Št. Vidu pri Planini. V Žalcu je dne 17. maja po kratki bolezni umrl gospod Jurij Agrež, star 78 let. Učiteljeval je v Slovenjgradcu 6 let, v Šmiheli 3 leta, v Šent-Ilju 3 leta, v Braslovčah 25 let, potem še na Dobrni 9 let. Po šestintridesetletnem službovanju stopil je v pokoj ter se preselil v Žalec, kjer je ob pomankanju učiteljev rad večkrat postregel v šoli. Svetila mu večna luč! — Poroča se nam iz celjske okolice, da je krajni šolski ogleda za šolsko občino Zgornja Ponikva, č. g. župnik Jožef Kunej izvoljen tudi šolskim načelnikom. Učiteljica v Galiciji pri Celju se je peljala v Celje, potoma so se splašili konji in vsled tega se je gospodična pobila tako, da se ponesrečenica sedaj ozdravlja v bolnišnici v Celju.

(Birmovanje) bo 28. maja v Gornji Polskavi, 29. v Spodnji Polskavi, 30. v Čresnjevcu, 3. junija v Vuhredu, 4. v Vuzenici, 5. v Trebonjah, 6. pri Sv. Primožu in pri Sv. Antonu na Pohorju.

(Razpisano učiteljsko mesto.) V Podgorju pri Slovenjgradcu je razpisano podučiteljsko mesto tretjega plačilnega razreda. Prošnje se naj vložijo do 20. julija.

(C. kr. finančno ravnateljstvo) v Mariboru nam naznanja, da je uvelo v uradih nedeljski počitek. Uradi bodo potemtakem zaprti vsako nedeljo in praznik, na Božič, na novega leta dan in na Telovo. Uložni zapisnik pa bo tudi te dneve v porabo in istotako se bo skrbelo, da se nujne zadeve rešujejo tudi te dneve.

(Vinogradnikom.) Žvepleni prah proti grozdnim plesnobi se dobiva, kakor smo že zadnjokrat naznanili med inserati, pri deželnih poskuševalnih postajah v Mariboru in Gradcu. Naroča se najmanj po 50 kilo, ki stanejo 4 gld. Naroča se naj v slovenskem jeziku!

(C. kr. glavarstvo v Brežicah.) Piše nam prijatelj: Poročal sem že enkrat v »Slov. Gosp.«, da c. kr. okr. glavarstvo v Brežicah za uradne dneve v Kozjem pošilja povabila vedno le v blaženi nemščini, četudi v celem okraju Nemca ne najdeš, razven nekaterih privandrancev, uradnikov in biričev. Tako se še sedaj godi; dne 10. februarja, 14. aprila in 12. majnika sem videl samo le nemška povabila, še sam sem takega dobil. Zakaj ne damo takih povabil nazaj županu, ki nam jih dostavi? Zato ker smo preveč prizanesljivi.

(Avstrijski uradnik.) V Gradcu so zaprli c. kr. avskultanta Fraissa, kakor se govori, zaradi veleizdajstva. Ta avskultant se je mnogo trudil za protestantizem, h kateremu je tudi sam pristopil.

(Slovenski državni poslanci) so se v tork posvetovali v Ljubljani, kaj jim je storiti v bodoče v državnem zboru. Sklenili so, da ostanejo v večini, a ne podpirajo vlade. Ali je to mogoče?

(Sv. Ema.) Dne 14. junija ob 3 uri popoldne se bo z dovoljenjem visokega c. kr. finančnega ministerstva v soglasju s c. kr. ministerstvom notranjih zadev priredila efektna tombola. Dobiček je namenjen okrašenju ondote župne cerkve.

(Slovenski zdravnik v Konjicah.) Dne 23. maja t. l. se je nastanil v Konjicah nov slovenski zdravnik, g. dr. Francišek

marji sami pri sebi govorili: »ta preklinja Boga«, jim je Jezus, ki je spoznal njih misli, dejal: »Zakaj mislite hudo v svojih srcih? Kaj je lažje reči: Opuščeni so ti tvoji grehi, ali reči: Vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi na svoj dom!« Mrtvoudni je vstal in šel na svoj dom.

S tem čudežem se je izkazal naš Zveličar pravega Boga, ki ima oblast grehe odpustiti. Ko je zadostil za grehe vsega človeštva s svojo smrtjo na križu ter s slavnim vstajenjem potrdil svoje božje poslanstvo kot učlovečeni Sin Božji in Odrašenik sveta, dal je na dan vstajenja v tej dvorani svojim apostolom in ž njim naši sv. cerkvi v zakramentu sv. pokore oblast grehe odpustiti. Ako premišljujemo vse te čudovite skrivnosti, ki so se godile v tej dvorani, moramo vzdikniti: »Kako sveto je pač to mesto!« Zato pa sklenimo trdno, predno zapustimo ta sveti kraj, da se hočemo z ozirom na sv. zakrament pokore resno med seboj opominjati in z vredno pripravo, ter s pravim, nadnaravnim kesom in z odkritosrčno obtožbo svojih grehov se udeleževati milosti tega sv. zakramenta.

Predragi mi vsi, zbrani v duhu ljubezni in pobožnosti! Premišljevali smo na kratko, kako sveta in blagonosna opravila je izvršil tukaj osebno naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus. Postavil je daritev sv. maše in s

tem najsvetejši zakrament sv. Rešnj. Telesa, postavil je zakrament sv. pokore. Zato se pa obrnimo z otroškim zaupanjem do Jezusa Kristusa, molimo ga, zahvalimo se mu na kolenih za milosti polne darove, s katerimi je obogatil svoje apostole in ž njim našo sv. katoliško cerkev v zveličanje vseh ljudi, kateri v njega verujejo in bodo verovali. In tako naj bo naš obisk te čudapolne, skrivnostne dvorane zadnje večerje jasen dokaz naše žive vere, naj nam bo v častni blagor in v zveličanje naše duše. Amen.

Smešničar.

Kmet je imel dijaka, za katerega je že veliko denarja izdal. Nazadnje je želel zvedeti, kaj se je sin naučil. Ta pa dolgo ni hotel nič pokazati. Nekedaj pa prinese mati tri jajca na mizo. Tu je hotel sin pokazati svojo učenost, zato reče: »Poglejte oče! pokazati vam hočem, da je tukaj pet jajec v skledi, da-si vidite samo tri. Kjer so namreč tri, sta tudi dve; tri in dve, pa je pet!«

Oče se močno začudi bistremu umu svojega sina ter reče: »Res, to si dobro napravil! Zdaj si bomo vsaj lahko delili ta jajca! Jaz bom vzel od onih pet, kar jih je v skledi, dve, eno bo pa za mater. Ti pa vzami oni dve, ki še ostaneta!«